

[Aksel Larsen.]

meget kraftigt har taget til orde for udvidet samhandel med Østeuropa?

Endelig den højtærede statsminister! Han siger, at man samarbejder med retsforbundet for at sikre sig ledelsen i udvalgene. Den kunne man jo sikre sig uden at samarbejde med retsforbundet. Jeg kan ikke forstå, at man for at sikre sig ledelsen i udvalg vil samarbejde med folk, man kalder politiske charlataner, og jeg ved ikke hvad.

Jeg skal iøvrigt tillade mig at sige, at ingen er i tvivl om, hvorledes statsministerens sammenhold af Stalin og Hitler blev opfattet, og den højtærede statsminister vidste, da han kom med udtalelserne, hvorledes de ville blive opfattet — herom kan der ikke være nogen tvivl. Iøvrigt vil jeg opfordre statsministeren til at læse sin egen partipresse og se, hvorledes den dag ud og dag ind fortæller sine læsere, at Stalin og Sovjetunionen er mange gange værre, end Hitler og Tyskland var.

Formanden: Det ærede medlem hr. Arnth Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Arnth Jensen: Den højtærede udenrigsminister udtalte, at de danske skoler i Sydslesvig fik et statstilskud, der nærmede sig det, de private skoler får herhjemme. Denne udtalelse finder jeg er meget vag. Jeg var ikke klogere, end at der skulle være lighed. I hvert fald vil jeg gerne spørge den højtærede udenrigsminister, hvorfor den højtærede udenrigsminister ikke giver tinget de nøjagtige oplysninger om, hvordan det er. Jeg ved ikke, om den højtærede minister har det på rede hånd, men hvis han har det på rede hånd, synes jeg, det ville være rigtigt, at de oplysninger blev givet til tingets medlemmer og gik ind i tingets tidende.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Aksel Møller fremhæver, at jeg nok kan påstå, at vi ikke har inflation, men at jeg ikke kan påstå, at priserne ikke er steget. Nogen sådan påstand har jeg, såvidt mig bekendt, heller ikke forsøgt at fremsætte. Jeg er endog i besiddelse af materiale, der viser, hvor meget priserne er steget, og jeg kan oven i købet opføre det for hele den tid, den nuværende regering har siddet. Det viser sig, at siden oktober 1947 er pristallet for leveomkostningerne herhjemme steget med 22 points.

Nu har man den mulighed at analysere en sådan prisstigning for derigennem at finde frem til, hvilke årsager der kan have været

til den, og for derigennem også at finde ud af, hvilke midler der vil kunne anvendes imod den. Foretager man en sådan opgørelse, vil man finde, at af de 22 points skyldes de 8,7 bortfald af tilskudsordninger, indregning af nye boliger i pristallet, kvalitetsforbedringer samt ændringer i beskatningen. Andre 8,7 points skyldes udenlandske prisændringer. 2,3 points har ikke med sikkerhed kunnet henføres til nogen gruppe, og endelig skyldes 2,3 points indenlandske årsager, der kan lokaliseres som stigninger på kartofler, gulerødder og lignende varer, der naturligvis har stor betydning for forbrugerne, men som dog i det samlede pristalsbudget må karakteriseres som småvarer.

Nu er mit spørgsmål til det ærede medlem hr. Aksel Møller: Hvilke af disse prisstigninger skyldes inflation? Hvilke af disse prisstigninger har overskudskøbekraft som årsag? Hvilke af disse prisstigninger ville ikke være forekommet, såfremt der var ført konservativ pengepolitik? Lad os få et svar på det! Dermed har vi så den sag afgjort, der er det ærede medlem hr. Aksel Møller og mig imellem.

Endelig spørger det ærede medlem hr. Aksel Møller, om det er muligt at have fuld beskæftigelse uden samtidig at have underskud på betalingsbalancen. Se, nu er det jo interessant, at hver gang vi diskuterer den konservative pengepolitik og søger at finde frem til kærnen i den, søger at slå fast, at vel kan den redde valutabalancen, men kun gennem produktionsnedgang og arbejdsløshed, så forsøger de konservative at smutte udenom. Men læg mærke til den indirekte betydning af det ærede medlems spørgsmål til mig, hans påstand om, at man under fuld beskæftigelse altid vil have underskud på betalingsbalancen! Heri ligger jo tydeligt og klart, at der kun er eet middel mod underskud på betalingsbalancen, nemlig arbejdsløshed. Det kan vi ikke erkende, og det ærede medlem hr. Aksel Møller, der antydede sin nationaløkonomiske viden, vil også være klar over, at der findes andre midler mod underskud på betalingsbalancen end arbejdsløshed. Det er disse andre midler, vi vil anvende, om det bliver nødvendigt. Vi agter ikke at gå arbejdsløshedens vej.

Vi gik glip af en dokumentation af, hvilke kompetente internationale organer det er, der har kritiseret den danske økonomiske politik ud fra synspunkter, der er parallelle med de konservatives; men det skyldes formentlig en forglemmelse — eller måske var det en venlighed for at spare mig for ubehageligheder på denne min sidste friaften.